

(Fluid Radio / <http://www.fluid-radio.co.uk/2017/01/traces-of-place/>)

Recordings made in four coastal regions in the Netherlands form the basis of Cinema Perdu's album "Interventions In A Landscape" (Moving Furniture, 2016). Unlike the Jaeger piece, here the field recordings are augmented by intentionally tonal, synthesised sound sources. Hence opening track 'Leihoek' begins with a rushing and hissing strongly suggestive of a storm, before this gives way to a glimmering chord; the chord slowly oscillates and morphs like the changing speed and direction of a storm gale. Churning water and rushing wind are joined by more ambiguous sounds such as a sharp, abrasive spluttering, crackly noise, and high-pitched, oscillating ringing. The impression is not so much of a landscape as of a thinking, feeling person *within* a landscape.

### **CINEMA PERDU – *INTERVENTIONS IN A LANDSCAPE* (<https://www.ambientblog.net>)**

Apart from releasing his music as *Orphax* (see below), *Sietse van Erve* also runs the [Moving Furniture](#) label, a label focussing on experimental electronic music and steadily working on an impressive [catalogue](#).

*Interventions in a Landscape* is a recent release in this series.

*Cinema Perdu* (**Martijn Pieck**, also known as co-composer in the [*Law-Rah*] Collective) describes his music as "Soundtracks without Movies".

"I usually use field recordings as a starting point for my compositions. With all kinds of other sound sources [...] I want to musically (re)create the feeling of a place at a certain time."

This describes the process of creating the four pieces on this album, all named after a Dutch coastal landscape. But do not expect the gentle sound of rolling waves, because these are spot where the human intervention is felt in every detail.

The sound of the coastal landscape may be the source, but the '*interventions*' have made them into more industrial drones. Which is no surprise if, for example, you know that *IJmuiden* is the home of a gigantic complex (formerly *Hoogovens Nederland*, now *Tata Steel*).

But amidst all these industrial *interventions*, there is still room for more quiet moments. And it's exactly that '*strengthening of contrasts*' that adds the extra dimension to these recordings.

Zo klinkt de Nederlandse kunstlijn (<https://www.cultureelpersbureau.nl>)

### **Cinema Perdu – Interventions in a Landscape (CD, [Moving Furniture](#))**

Martijn Pieck, lid van *The [Law-Rah] Collective*, regisseert vanuit Utrecht solo soundtracks zonder films. Hij kneedt fragmenten, flarden, rode lijnen en verhaallijnen, dialogen, innerlijke mijmeringen en flashbacks tot een narratief. Hij vertelt een verhaal met gemanipuleerde *field recordings* en spaarzaam gebruik van sampler en synthesizer. Zijn werk waart rond in het grijze gebied tussen feit en fictie. Hij biedt genoeg aanknopingspunten voor feitelijke herkenning en voert met een zekere romantische *touch* de menselijke maat de digitale, machinale wereld binnen. Daardoor klinken Cinema Perdu's composities weinig industrieel. Ze knopen veeleer

aan bij de pioniers van de GRM zoals Luc Ferrari.

*Interventions in a Landscape* verklankt plaatsen langs de Nederlandse kustlijn waar menselijk ingrijpen impact gehad heeft. Pieck hoort daar contrasten vergroot worden, zoals tussen het kolken van de branding tegenover de rust aan de andere kant van de dijk bij Leihoek. De romantiek van die de componist brengt lokale focus in de klanken en het reliëf in de lagen, ritmes en texturen. Het is of je erbij bent en Pieck (vooral, maar niet alleen) je bepaalde geluiden aanwijst en daar gloedvol over vertelt – *up close and personal*.

Wat een groots, meeslepend betoog had kunnen zijn, kruipt zo klein en intiem onder huid. Dat maakt het intens persoonlijk. In die met Pieck gedeelde tijd is de verloren (smal)film als persoonlijk verhaal voor iedereen te (her)vinden.

Cinema Perdu – Interventions In A Landscape (<https://opduvel.com>)



MOVING FURNITURE, 2016

Cinema Perdu is het project van Martijn Pieck en daarmee maakt hij naar eigen

zeggen ‘soundtracks without movies’. Field recordings vormen de basis van de muziek die hij creëert, waarin het landschap een belangrijke rol speelt en waarin in dit geval van de menselijke ingrepen in het kustlandschap worden verklankt. Het klinkt misschien wat vergezocht, maar Cinema Perdu maakt het uitgangspunt werkelijk hoorbaar in vier wondermooie stukken.

Waar de muziek van Statos Stamou en Orphax een zekere gelijkmatige rust uitstraalt, is die van Cinema Perdu beweeglijker en ook wat noisier. Wat beeldender ook, geholpen door de titel en de beschrijving van het project van Pieck. Ieder stuk op *Interventions In A Landscape* vertelt een eigen verhaal; het muzikale landschap is niet statisch, het verandert, heeft dynamiek en richting. Met de ogen dicht ontvouwt zich een schouwspel dat steeds weer nieuwe inzichten biedt.

In ‘Leihoek’ wordt de drone na zes minuten overgenomen door noisy field recordings en daarna wordt de dreigende rust wreed verstoord door snelle, vreemd onrustige klanken. De overgang is abrupt, verrast totaal en het contrast dat ermee wordt aangebracht draagt bij aan het abstracte maar meeslepende verhaal, dat met een drone op passende wijze wordt afgerond. ‘Cornwell’ klinkt in het begin als de zee, maar dan wel enigszins klinisch, zonder bijbehorende omgevingsgeluiden van vogels bijvoorbeeld. Op organische wijze maakt de zee plaats voor een meerlagige drone, die weer overgaat in een orgeldrone (zo klinkt het althans). De gespannen rust wordt ook in dit stuk verstoord, niet abrupt maar geleidelijk doordat de klanken steeds dreigender worden.

Industriëler klinkt ‘IJmuiden’, want de noise overheerst aanvankelijk: Tata Steel is niet ver weg. De sfeer slaat echter om en halverwege bevindt je je als luisteraar in een kalm landschap; de dreiging is hoorbaar maar wordt op afstand gehouden. ‘Hoek van Holland’ opent met een meerlagige, donkere drone, alsof donderwolken in aantocht zijn boven zee. Het trekt echter over en met korte bliepjes en piepjes krijgt het stuk machinale trekjes en even later gaan de machinale geluiden vergezeld van opdoemende en wegstervende lange tonen. Tegen het einde volgen verschillende geluiden en ideeën elkaar op, totdat een enkele klank resteert en plots het einde daar is.

Ieder zal zijn eigen persoonlijke beleving vinden in de soundscapes die Cinema Perdu creëert, want het moge duidelijk zijn dat de beeldende kracht van *Interventions In A Landscape* bijzonder groot is. Een muzikale reis door een kustlandschap die louter in de geest plaatsvindt. Fascinerend.